

Forfatter: Parsberg, Anne

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Parsberg, Anne (1564-05-16)

Citation: Parsberg, Anne: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Parsberg, Anne (1564-05-16)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)*, I KOMMISSION HOS G. E. C. GAD, s. 318. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-006-shoot-L0007431460060273.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Iversnæs, 16. April Maj 1564.

Fra Anne Parsberg, Christoffer Gyldenstjernes Enke, til Mogens Gyldenstjerne.

Hun beder ham hjælpe sig til at faa Kongebrev paa et Stykke Kirkejord, som i 80 Aar har ligget til hendes Børns Gaard i Udby, men som er frafæstet Gaarden ved den sidste Fæsters Død.

Min gantske wenlighe helßenn etther nu oc altidt forßentt medtt Wor Herre. Kærre her Mogens oc kærre broder, betacker jegh etther for aldt gott, som y megh altidt oc wdtj mange maade giordtt och beuisth haffue, huilckett y skulle altidt finde meg goduilligh till att forskyllde och forthiene medtt etther wdtj alle the maade, ieg widtt etther till gode oc willighe kandtt wærre. Kærre her Mogens, som etther wel ffortencker, att salig kong e ma t indløssde the svenske godtzs ¹⁾ wdaff myn salige hosbonde oc gaff hans medtt arffuinghe oc gaff thennum iorde godtzs ighen etc., saa giffuer ieg etther wenligenn tilkiende, att mijn salige hosbonde fick en liden gaardt y Wby her y Wendtz herridtt liggendis, wdj huilcken gaardt ther bode en mandt wedtt naffn Hans Søffrenßenn. Nu er handtt nyligen døedt oc aff gangen, oc laa ther then tidtt, myn salighe hosbonde fick ßamme gaardt, s. 319nogen iordtth, som gaffs skyldtt oc landgilde aff till Wby kircke, som brugtis till ßamme mijne børns gaardt, oc war till forn, for end mijn salige hosbonde fick ßamme gaardt, brugdtt till then gaardt wdj lxxx aar oc mere, oc skylden ther aff gaffs till Wby kircke. Nu strax som for ne Hans Søffrenßen war døedt, tha foer ther en mandtt y Wiby ¹⁾, som boer wdj ett gade huss, som aldrig haffuer wærirt iord till, wd till Odenße thiill Arildtt Wgerups fogedtt y kongs gaardhen oc stedde ßamme iordtt fraa myne børns gaardt, oc jeg baadhe screff fogeden till oc haffde mitt eygett wiße budtt hoeß fogedhen oc lodtt hanom till talle om ßamme kircke iord oc wille haffue stedtt then till mijne børns gaardt y Wby, efftherthj att ßamme iordtt haffuer wdj ßaa lang tiidtt wærirt brugdtt till then gaardt, oc hues landgilde som ther skulle aff giffuis, er aarligen wdkommen till gode rede, oc kunde dogh icke bekomme ßamme iordtt for steds maaell. Ther som ßamme iordtt skall ßaa bliffue fraa mynne børns gaardt, tha er gaardhen sleett forderffuitth och er icke megett bedre end itt andhen gaadhe huss. Thij er mijn wenlighe bøn till etther, att y wille well giøre oc deelle etthers gode raadt medtt megh wdtj thenne sagn, och y wille well giøre oc forlene megh medtt itt godtt ordtt hoeß myn herre, att hans kong e ma t wille wære myne bøn ßaa gunstigh, att forscreffne kirckis iordtth motthe bliffue till thæris gaardt y Wby, thaa skulle thieneren giffue ther aff itt tilbørligdtth steds maall, oc landgilldett skulle till gode redhe aarligen wdgiffuis till Wby kircke, efftherthj att then iordtt haffuer wærirt brugdtt till ßamme gaardt wdthj lxxx aar, oc att kong e ma t wille wnde meg och myne bøn, att ßamme iordtt motthe bliffue till ßamme mynne børns gaardt, dogh att landgildet aarligen wdgaffuis till kircken, att jeg ther paa kunde faa hans naadis s. 320kong e ma t breff, oc att hans naadhe wille wnde mynne bøn, att then herlighed aff ßamme iordtt motthe bliffue hoeß mynne bøn, paa thedtt att huer lenssmands foged icke skulle ßaa stede iordhen fraa ßamme myne børns gaardt; thet wore hans naadhe en ringhe skade, oc thet wore myne bøn itt gott gaffn; meg er end mere for thet hoffmoed, meg er giordtt, end for skadhen. Kærre her Mogens, giører nu her wdtj, som jeg troer etther till. Wdj hues maadhe ieg kandtt wærre etther till willige oc gode, thaa skulle y altidt finde meg weluilligh. Her met etther Gudtt alßomectiste beffalendis. Screffuit paa lffuerssnes tisdagen nest effther søndagen exaudj mdlxiiij.

Anne
Parsbierig.

(Bagpaa: Seglet og Udskriften:)

Erligh welbyrdiigh mandtt och strenghe ridder her Moghens Gylldenstiernn till Stiernholm, myn kære broder, gantske wenligen thiill eyghenn haandtth.